

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής

Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Μάρκ. κεφ. ι' 34-38.

Πᾶσα κίτησις δεκτή ὑπὸ ἰδικιτέρων συμφωνούν. Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι: Ἐφημ. « Ἀντύπας » Ἀργυροπόλεως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φθιθῇτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ἰδέαν μὴ δυνάμενων κτεῖναι. Ματθ. κεφ. ι' 28.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ—ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ.

Χαιρετίζοντες μετὰ χαρᾶς τὴν δρᾶσιν τῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρίας, σκοπούσης τὴν υπεράσπισιν τῶν καταπατουμένων δικαίων τῆς πιεζομένης ἐργατικῆς τάξεως, καὶ εὐφραϊνόμενοι βλέποντες, ὅτι καὶ εἰς τὴν δύστηνον ἑλληνικὴν γῆν ἐπὶ τέλους τὴν γεννέτειραν τῶν προσητήτων τοῦ κοινωνισμοῦ Πλουτάρχου, Ἡσιόδου, Ἐμπεδοκλέους, Χρυσόστομου κ.τ.λ. ἤρχισεν ἡδὴ ἡ βλάστησις τοῦ Σοσιαλιστικοῦ φρονήματος, ὅτε οἱ κοινωνιστὰι τῶν ἄλλων χωρῶν ἐώρτασαν τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ θανάτου τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ νεωτέρου Σοσιαλισμοῦ Καρόλου Μάρξ, λαμβάνομεν τὴν γραφίδα ἔχοντες ὡς σκοπὸν ν' ἀποδείξωμεν διατί ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιδείξῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ φλέγοντα ἐργατικά ζητήματα τῆς σήμερον καὶ νὰ καταρρίψωμεν τὸν ἀνυπόστατον καὶ γελοῖον ἰσχυρισμὸν, ὅτι ἡ ἐπιχθὺς καλογηρικὴ φιλολογία προσπαθεῖ νὰ προβάλλῃ, ὅτι δηλαδή τὰ κοινωνικά ταῦτα προβλήματα ἀφορῶσιν εἰς ὕλικὰς ἀπόψεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐνδιαφέρεται ὁ Χριστιανισμὸς, ἀγνοοῦντες οἱ τὸν ἀστέον τοῦτον ἰσχυρισμὸν προβάλλοντες, ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα ἀποβλέπουσι καὶ πέραν τοῦ ὕλικου σκοποῦ, ἡ δὲ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ εἶναι ἡθικὸς διδάσκαλος τῆς κοινωνίας τοῦ Χριστοῦ.

Πανταχοῦ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἑυρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς αἱ ἐργατικαὶ τάξεις εὐρίσκονται ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τῶν ἀθλίων συνθηκῶν, ὅφ' ἂς διαβιοῦσι καὶ κατὰ τῆς μηδαμινῆς καὶ ἐξευτελιστικῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα. Καὶ ἡ ἐξεγέρσις αὕτη εἶνε γνωστὴ γενικῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Σοσιαλιστικὸν κίνημα. Δὲν εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν παράδοξον, ὅτι αἱ μισθόδουλοι τάξεις εὐρίσκονται ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τῶν πιεστικῶν ὕλικῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἄμεσον ἀντί-

κτυπὸν ἐπὶ τῶν ἡθικῶν καὶ πνευματικῶν συνθηκῶν τοῦ βίου· διότι οἱ ἐργάται ἔχουσι πεισθῇ, ὅτι ἀπτόργως καὶ καταρώως ἀδικοῦνται ἐνεκε τῶν ὑπισταμένων ἀνθρωπικῶν ἄλλως τε συνθηκῶν, ὅποτε ἡ Ἐκκλησία ὡς ἡθικὸς διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν καὶ σοβαρὰν ἐποψίν τὴν κατηγορίαν, ἣν ὁ Σοσιαλισμὸς ἀπαγγέλλει κατὰ τῶν συνθηκῶν τούτων.

Καὶ τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη, ἣν ὁ Σοσιαλισμὸς, ὁ ἀντιπρόσωπος δηλονότι τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ἀπαγγέλλει εἶνε ἀληθὴς, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ βιομηχανικὴ ὁργάνωσις στηρίζεται ἐπὶ ἀπλῆς ἐνεργείας τυφλῶν οικονομικῶν ἐπιδράσεων, αἵτινες μετέβαλον τὸν ἐργάτην, ὅστις τὰ πάντα παράγει καὶ ὅμως τῶν πάντων στερεῖται, εἰς ἀπλοῦν βιομηχανικὸν ἐργαλεῖον;

Χρειάζεται ἄρα γε νὰ εἶναι τις γνώστης τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης, ἵνα ἀνομολογήτῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου, ἀφοῦ εἶνε πρόδηλον, ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐργατῶν δὲν καθορίζεται ὑπὸ βλέψεων δικαιοσύνης καὶ ὅτι δὲν κανονίζεται ὑπὸ λελογισμένης καὶ βεβουλευμένης ἐφαρμογῆς ἡθικῶν ἀρχῶν; Δὲν εἶνε ἄρα γε γνωστὸν, ὅτι, ὅπου οἱ ἐργάται εἶνε ἀνεπτυγμένοι καὶ καλῶς ὁργανωμένοι, ἡ ἀμοιβὴ τῶν εἶνε ὀπωσήποτε λογικὴ καὶ, ὅπου οἱ ἐργάται εἶνε πολλοὶ καὶ ἀμόρφωτοι καὶ κακῶς ὁργανωμένοι, ἡ ἀμοιβὴ τῶν εἶνε ἐξευτελιστικὴ;

Τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ Σοσιαλισμὸς καταγγέλλει ὡς ἀδικον, ὡς ἀνῆθικον, ὡς ἀπάνθρωπον! Πρὸ τῆς τοιαύτης λοιπὸν καταστάσεως τί ἔχει νὰ εἴπῃ ἡ Ἐκκλησία; Δὲν ἔχομεν βεβαίως τὴν ἀξίωσιν νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἡ Ἐκκλησία τὰ φάρμακα τῆς Οἰκονομολογίας; ἀλλ' ὅταν αἱ οικονομικαὶ συνθήκαι συνεπάγονται καὶ πλεῖστα ἡθικὰ ζητήματα, ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἡθικὸς διδάσκαλος, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν

ΠΑΡΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΑΚΟΥ ΒΛΑΦΕΡΙΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΥ ΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.ΣΣ.Φ4.0013.410015

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Παρακαλείται ο κύριος εξ 'Αργυστολίου ο υπό το ψευδώνυμον « Φιλολήθης » αποστείλας πρὸς ἡμᾶς τὴν βραχέαν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ καθάπτεται τοῦ Γυμνασιάρχου διὰ πολλῶν κατηγοριῶν, νὰ εὐρῇ ἡμᾶς προσωπικῶς ἢ νὰ στείλῃ μετὰ τοῦ ἀνύμματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ ἑλλην ὁμοίαν ἐπιστολήν. Ἐν εἶνε **ἄνδρας** καὶ ἔχῃ τὸ θάρρος, διότι ἡμεῖς καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν εὐθύνων τῶν δικαστικῶν δι' ἀνώνυμους καταχωρήσεις ἔχομεν εὐθύναις ἠθικαῖς καὶ ἀπέκνυτι τῆς κοινωνίας, διὰ τοῦ ὁποῦ τῆς ὁποίας ἐκδίδεται τὸ φύλλον καὶ ἀπέκνυτι τῆς συνειδήσεως ἀπλῶς ἡμῶν αὐτῶν, οἵτινες δὲν κατήλθομεν εἰς τὴν Δημοσιογραφίαν διὰ τυφλῆς καὶ δ' ἐμπικθεῖς καταχωρήσεις, ἀλλὰ δι' ἐλεγχον τῶν πικροειδῶν Λυρεντζάτων ὡς γυμνασιάρχων, δι' οὐσπερ ἄλλως τε ἔχομεν υπεραρκούσαν ἱστορικὴν ὕλην.

Λυπὸν ἢ ἐνυπόγραφον ἢ προσωπικὴν προρησίαν ἄλλως λιβελλογράφησαν, κύριε ἀνωνυμογράφε.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ.

«Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα (Βόλον) διαμένοντες ἀξιωματικοὶ ἐπισκέφθησαν κατ' ἐντολὴν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπον καὶ ἡγχαρίστησαν αὐτὸν διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ κινήματος τῶν ἀξιωματικῶν ἐνδιαφέρειν αὐτοῦ.» «Πατρίς 26 σελ. 6 στήλ. 1.» Σ. Α. Οἱ Ἐπίσκοποι δέον νὰ ἦνε ἐπαναττάται κατὰ τοῦ σαθοῦ καθεστώτος καὶ ὡς ὁ Βασιλεὺς νὰ βροντοφωνῶσι πρὸς τοὺς ἀπειλοῦντας αὐτοὺς: **Καὶ τί; Ἰδοὺ ὁ Χριστός μου** καὶ ὡς ὁ Χρυσόστομος νὰ ἐλέγχωσι τὰς αὐτοκρατορίας Εὐδοξίας καὶ τοὺς εὐνούχους Εὐτροπίους.

Οἱ Ἐπίσκοποι δέον νὰ γίνωνται Γρηγόριοι ἀπηγγενοίμηται καὶ Γερμανοὶ σημαιοφόροι.

Οἱ ἱερεῖς πρέπει νὰ ἦνε ἱερεῖς, ὡς ὁ Εὐθύμιος Βλαχάδας καὶ ὁ Σαμουὴλ καὶ ὁ Παπᾶ-Φλέσσας καὶ ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, παπᾶδες ὡς ὁ τῆς Ῥωτίας μέγας ἐπαναττάτης Παπᾶ-Καπὸν καὶ ὁχι Παπᾶ Τακκόνι.

Ὁ Χριστὸς βροντοφωνεῖ τοῦτο μυριάκις πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ διὰ χιλιάδας εὐαγγελικῶν ῥητῶν καὶ διὰ τοῦ «ὅστις θέλει ὀπίσω μου εἶλθαι» ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι».

Κατὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου 1909 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐπεδόθη πρὸς τὰ Ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, τῶν τε Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ἡ ἀναφορὰ πολλῶν Ἀγωνιστῶν διὰ τὴν πικρὰν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον 1909 κλήρωσιν τῶν νεοκίδων ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αἰμνήστου Κωνσταντίνου Διεβιὰ Χαριτάτου. Διὰ τῆ

ἀναφορᾶς ζητεῖται ἡ ἀλύρωσις καὶ ἡ ἐκ νέου διεξαγωγή νέας τριετίας νομίμου.

Φύλλα τῆς Ἑφημερίδος ἡμῶν εἰς τὸ ἐξῆς:
Ὁλ' πωλῶνται τακτικῶς καὶ διαρκῶς ἐν τῷ καφενεῖῳ καὶ καπνοπωλείῳ Γερμασίμου Μιχαήλ Γρηγορίτου ἐν ὁδῷ Ἀποστολῶν καὶ περικλυτῶς τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος κ. Ἰωάννου Μιχαήλου.

Ὁ κύριος «Ἐλεγχος» τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1909 ἐν σελίδι 3η στήλῃ 2-3 **ἀναιδέστατα καὶ τὰ μάλιστα ἀναισχύντως** ψεύδεται γράφων ἐν ἄλλοις, ὅτι «ὁ κ. Μιχαράκης ἐξεφώνησε λόγον εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ εἰκοσι καὶ πλέον ἄτομα!!»

Βεβίως ὁ γράφας ταῦτα θὰ εἶνε τυφλὸς συγχρόνως τοῦς ὀφθαλμοῦς καὶ τὴν κρίσιν ἢ παραρρων, ἀφοῦ τοὺς ὑπερπληθεῖς παρόντας ἀκροατὰς ἡμῶν κατεβίβισεν εἰς τόσον ἐξευτελιστικὸν ἀριθμὸν ὁ ἀρχὸς καὶ ὁ καλὸς καὶ ἐμπικθῆς Χριστιανὸς, ὅστις ἀγνοεῖ, φκίναται, ὅτι ὁ Μιχαράκης δὲν ὁμιλεῖ ποτὲ ἐνώπιον ὀλίγων, ἀλλ' ἀείποτε πρὸ πλήθους, ἵνα εὐρῇ ἐν τοσούτῳ ἀριθμῷ καὶ καρδίας ὁμοιοχρόδους καὶ πνευματικὰ ὁμόφρονες ἢ ἵνα ὁ σπῆρας τῶν ἰδεῶν τῶν νεωτέρων εὐρῇ καὶ ἀνθρωπίνους ἀγροὺς ἐπιδεδεικνύσας ἐκχερσῶσας καὶ καλλιεργεῖσας.

Ἡ περὶ τῆς, ὡς περυσισκόμενε κατὰ τὸ συλλαλητήριον **Ἐλεγγε**, κατὰ τὴν μετᾴδασιν ἡμῶν εἰς τὸ τηλεγραφεῖν διήρκει τοπικῶς ἀπὸ τοῦ Ξενοδοχείου Φωτίου Βλαχοῦλῃ μέχρις αὐτοῦ τοῦ Τηλεγραφείου μὴ ὑπολογιζόμενων ἄλλων τόπων διασκορπισθέντων τῆς κακείσε ἐκ τοῦ πολυγώνου μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ λόγου.

Μήτρυες τοῦ πλήθους, σχετικῶς πρὸς τὴν νεκρόπολιν Ἀργυστολίου, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐργατικὴν ἐποχὴν τῆς 14ης Σεπτεμβρίου σχετικῶς πρὸς τὴν μεγάλην ἀντίδρασιν τῶν καταθρόνιων καὶ σχετικῶς πρὸς τὴν ἑλλειψιν τῶν **ψεσσηδων** καὶ πλουτοκρατῶν ἐκ τοῦ λόγου, περῆσαν ὅλοι οἱ Ἀστυνομικοὶ, τινὲς Δικαστικὲς ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, δικηγόροι τινὲς καὶ δ.δ.δ.σκαλοὶ ὁλοῦς, πλὴν τῶσων ἄλλων.

Ἀλλὰ διὰ τί ὁ Ἐλεγγος, καίπερ αὐτόπτης μάρτυς τοῦ περυσισκόμενου κόσμου, στρεβλῶς τὴν Ἀλήθειαν; **Καὶ τί λίκνον ὄχ' ἢ φάδι;**

Ἐπείτα γράφει εἰς τὸ περὶ τῆς τοῦ, ὅτι ἀνεγνωρίσκει τὸν Ζορμπᾶν ὡς ὑφιστάμενον Ἀρχὴν, ἐνῶ κατηγγελάμεν **ἠθικῶς** πρὸς αὐτὸν τὸν κ. Δήμαρχον ὡς ἀντιδραστικὸν καταθρόνιον πρὸς ἀπλὴν γνώσιν, διότι ἡμεῖς αὐτοὶ ὠμολήσαμεν ἐν τῷ λόγῳ ἡμῶν κατὰ τῆς συγχύσεως τῆς Νομοθετικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας προσαναγκάσαντες ὡς περὶ ἀδείκνυται τοῦς βουλευτὰς, οἵτινες ἔχουσι συγκατεστῶται ἐν ἐκταύτῃς ἀντισυνταγματικώτατα τὴν τε Νομοθετικὴν καὶ Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὴν φράσιν τοῦ ψήφισματος ἡμῶν περὶ ἐπιπροσηγήσεως κ.τ.λ. αὐτοβούλως γράφει ὁ κ. Νέσος τὴν λέξιν **νέας**, διότι ἡμεῖς προτείνουμεν πρὸς τὸν τυφλὸν **Παραρρητομογράφον** δωρεὰν ἀναγνώστην, ἵνα ἀκούσῃ, ἀφοῦ δὲν βλέπει, τὸ Ἐμπρὸς τῆς 17ης λήξαντος, ἐν ᾧ τὸ ψήφισμα ἡμῶν ὀρθότατον, ἐνῶ τὸ Παραρρητὸν τοῦ ἐξεδόθη τὰς 25 τοῦ μηνός, ὥστε **Πάθος, πάθος, πάθος, πάθος, πάθος!** θᾶτε, **Ἐπὶ Νέος νῆος?**

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ